

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 36: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 23/10 2002. Første behandling 14/11 2002. Betænkning 28/11 2002).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Søren Krarup (DF):

På grund af en misforståelse, hvor skylden alene var min, fik jeg ikke lejlighed til at byde de nye indfødsretsregler velkommen ved denne lovs første behandling. Jeg vil derfor her ved andenbehandlingen begynde med at udtale min glæde over det, der er sket på baggrund af den aftale, som Dansk Folkeparti indgik med regeringen den 7. maj, og som har udkrystalliseret sig i det nye cirkulære om indfødsret.

Det betegner afslutningen på en skummel og dystre epoke i vores politiske historie. Det betyder, at lovgiverne nu begynder at behandle dansk indfødsret efter fortjeneste, nemlig som folkets kosteligste gave til fremmede, en gave, der derfor ikke skal kastes i grams, men kun deles dem, der er værdige til at modtage den.

Kl. 14.00

Den skumle fortid er forbi. Folketinget stiller nu krav, som betyder, at hvor 20.000 fremmede sidste år fik dansk indfødsret, bliver der efter alt at dømme tale om 2.000 i år, et vældigt fremskridt, en utrolig forbedring, som Folketinget kan notere sig med stolthed og glæde. Og så spørger vi os selv og andre, hvor mange der tidligere ikke skulle have haft indfødsret.

Lad det være sagt ligeud, at vi noterer os dette som en sejr, en sejr, som vi har haft nok så stor andel i, og vi ser i Socialdemokratiets ændringsforslag denne sejr erkendt.

Vi vil på den anden side ikke lægge skjul på, at vi fortsat har vore bange anelser: Holder denne nationalt ansvarlige linje? Har regeringen vilje til at stå fast på de meget strenge krav, der skal stilles til indfødsretsansøgere, og som, vil jeg endnu en gang sige til integrationsministeren,

Grundtvig som den første formand for det første indfødsretsudvalg formulerede i Folketinget den 22. marts 1850.

De ændringsforslag, vi har fremsat, og som om lidt vil blive nedstemt her i salen, antyder vore betæneligheder:

Nej, man skal ikke kunne få dansk indfødsret, hvis man har gæld til det offentlige og altså synes at have snylterens rolle i forhold til det danske samfund.

Nej, man skal ikke kunne få dansk indfødsret, hvis man har begået kriminalitet og altså i handling vist sin foragt for det land, man er kommet til.

Nej, man skal ikke kunne få indfødsret, når man ikke taler dansk, for kendskab til dansk sprog og dansk kultur er en ufravigelig betingelse for at kunne blive det, der med et dårligt og også ofte misforstået udtryk kaldes for integreret i Danmark. Derfor har vi på det seneste også været meget betænkelige ved de meldinger om utilstrækkelige danskprøver, der er indløbet fra sprogcentrene.

Vi har – det må jeg åbent indrømme som den ansvarlige – ikke været omhyggelige nok i vores læsning af § 25 i cirkulæret, det, der handler om dansk kundskaber. Vi – eller jeg – har sidestillet Almenprøve 1 og 2 med 9. og 10. klasses afgangsprøve, hvad man altså ikke kan, og vi må derfor konstatere, at sprogkravene er for lave. Vi håber, at integrationsministeren vil stramme disse sprogkrav betydeligt.

Jeg har haft lejlighed til at kigge på Almenprøve 1, og som adgangseksamen i dansk er denne prøve ganske enkelt uacceptabel.

Der er to fordringer, vi må stille:

For det første, at sprogprøver i dansk i forbindelse med indfødsret skal være på et niveau, der svarer til 9. klasse; ellers kan man ikke tale dansk.

For det andet, at de ansøgere om indfødsret, hvis sproglige kvalifikationer i dansk godkendes på baggrund af en bestået Almenprøve 1, skal aflægge en tillægsprøve, der dokumenterer, at de kan tale dansk.

Almenprøve 1 er som sagt uacceptabel, og kommende indfødsretsansøgere med bestået Almenprøve 1 vil vi ikke godkende; det siger jeg også med henblik på forårets indfødsretsforslag.

Lad mig tilstå, at vi er kede af at gøre os vanskelige. Vi har haft et godt samarbejde med regeringen og dens partier, og vi har stort set lavet en god udlændingepolitisk aftale. Vi ville gerne for første gang kunne stemme ja til et indføds-

retsforslag, men jeg beder om et klart løfte fra ministeren om en danskprøve på niveau med 9. klasse, og jeg vil med henblik på fremtiden sige, at hvis kravene viser sig utilstrækkelige og antallet på kommende indfødsretslove derfor stiger væsentligt, så forbeholder vi os vores stilling.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det, der bringer mig herop, er den der, kan man vel egentlig godt tillade sig at sige lidt pudsige, næsten statsretslige situation, der opstår, når der sker det, at en aftalepart – i det her tilfælde Dansk Folkeparti – meddeler, at man ikke agter at stemme for et lovforslag, som man har indgået en aftale med ministeren og regeringen om at ville stemme igennem; det går jeg ud fra er tilfældet. Man har fra V og K altså lavet en aftale med Dansk Folkeparti, men Dansk Folkeparti ønsker sådan set ikke at støtte det endelige lovforslag her, L 36.

Kl. 14.05

På den baggrund må jeg sige, at vi i Socialdemokratiet har den opfattelse, at der er nogle af disse elementer, der handler om dansk kundskaber, om gæld til det offentlige og om kriminalitet, som vi sådan set kan støtte, men der er elementer i det her lovforslag, som absolut rækker langt videre end det, Socialdemokratiet kan give nogen som helst form for tilslutning til.

Der har tidligere været dispensationsmuligheder for det her med at kunne tale det danske sprog, dispensationsmuligheder i forhold til sygdom, traumatiserede flygtninge, døve, hørehæmmede, blinde mennesker osv. Vi kan se i udvalget, hvordan man, efter at den her aftale er indgået, siger nej til stribevis af sager af den her kaliber. Det er simpelt hen efter vores bedste overbevisning inhumant.

Jeg vil godt spørge Dansk Folkeparti: Hvordan agter man at stemme til det endelige lovforslag, L 36, ved tredjebehandlingen?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg syntes, det var en utrolig interessant tale, hr. Søren Krarup holdt på vegne af Dansk Folkeparti, for – og det vil jeg så godt bede hr. Søren Krarup om at bekræfte – det var jo helt klart en opsigelse af den aftale, som ligger. Dansk Folkeparti meddelte, at den aftale, man har indgået med regeringen, ikke længere er god nok, og hvis der er folk, der kommer på listen i overensstemmel-

se med den aftale, man har indgået med regeringen, så vil Dansk Folkeparti stemme imod. Ergo har man jo fra Dansk Folkepartis side opsagt aftalen og vil forhandle en bedre aftale.

Det er jo helt legitimt, men jeg vil bare godt bede hr. Søren Krarup om at bekræfte, at det, der er tale om her, altså er, at man har opsagt den aftale, man har indgået med regeringen; man vil ikke længere rette sig efter den. Hvorfor man gør det, er en ren politisk vurdering, det må hver enkelt afgøre med sig selv, men det er det indhold, der er i det.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hr. Søren Krarup kaldte det tussmørke; der havde hersket tussmørke under den tidligere regering på grund af den måde, den tidligere regering har behandlet hele indfødsretsspørgsmålet på. Man må så sige, at nu hersker der bælgravende mørke.

Jeg håber, at alle her i Folketingssalen er opmærksomme på, hvad de nye regler om indfødsret rent faktisk indebærer. Det er nemlig blevet overordentlig vanskeligt at få indfødsret for mennesker, der er i en vanskelig situation, og som f.eks. har svært ved at lære dansk, fordi de er psykisk syge. De kan ikke længere få dansk indfødsret. Jeg synes, det er meget, meget alvorligt også for Danmarks internationale renommé.

Nu kan jeg så heldigvis forstå, at hr. Søren Krarup har tænkt sig at opsigte aftalen. Hr. Søren Krarup er ikke længere med, medmindre det bliver endnu mere mørkt.

Jeg håber, ministeren med det samme vil fortælle os, at ministeren ikke er med på, at det skal blive endnu mørkere. I så fald er Det Radikale Venstre mere end parat til at forhandle nogle nye regler.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Denne debat og dette emne er jo væsentlige, for her har man i al korthed en meget principiel modsætning mellem de to sider af salen.

Dansk indfødsret er det danske folks gave til fremmede. Fremmede får lov til at blive en del af Danmark, og det er den fornemste gave, man kan give. Jeg henviser endnu en gang til Grundtvigs ord den 22. marts 1850 som formand for det første indfødsretsudvalg, hvor han gør opmærksom på, hvad indfødsret er.

Vi, der ønsker, at Danmark skal være formålet for dansk politik, siger nej til det, som venstre-

fløjen vil, nemlig ud fra sådan en ideologisk frihåndstegning, ud fra alle mulige teser om lighed, og hvad man ellers kan finde på af fraser, bare vil øse dansk indfødsret ud ad vinduet til dem, man tilfældigvis finder egnede til det.

Dette er modsætningen mellem dem, der forstår, at dansk politik har som sin opgave at tage vare på det danske folks og Danmarks interesse, og så dem, der kører en ren politisk linje eller rider på en ren politisk kæphest og derfor overhovedet ikke har det hensyn at tage. Det er forskellen. Derfor var der mørke, da ideologerne her skede. Lyset er begyndt at brede sig, fordi folket har sagt nej til ideologerne og ønsker, at Danmarks eksistens fortsat skal være målet med dansk politik.

Kl. 14.10

Nu ser jeg, at lampen lyser. Jeg har en række øvrige bemærkninger, men dem kan jeg ikke nå i denne omgang.

Første næstformand (Svend Auken):

Jo, der er lagt tid til.

Søren Krarup (DF):

Jeg må endnu? Godt.

Jeg vil så lige sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen, at hvis han læste indfødsretscirkulæret, ville han i § 25, stk. 2, se, at det, han sagde om, at folk, som er ude af stand til at lære dansk, alligevel kan få indfødsret, er noget, vi egentlig er modstandere af. Vi gik kun med, fordi der blev nævnt et meget ekstremt eksempel, som vi ikke ville sige nej til. Men for os er det ufravigeligt, at for at få dansk indfødsret skal man tale dansk – punktum.

Det andet, som alle venter på med spænding: Vil vi stemme ja eller nej?, det vil jeg vente med.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg ved ikke om det skal være en prøve i, om man kan læse indenad. Jeg vil da bestemt mene, at jeg kan læse indenad.

Jeg vil til gengæld også sige, at vi da har fået et bevis på, hvad det er, regeringen mener med sit smagsdommeri, for det, at hr. Søren Krarup nu i virkeligheden står på talerstolen og uddeler karakterer til bestemte politiske holdninger, retninger og partier i Folketinget, er nemlig det rene smagsdommeri.

Jeg vil godt sige, at set fra Socialdemokraternes udgangspunkt er en indvandrer, der søger dansk indfødsret, en indvandrer, der måske har

boet i Danmark 10, 20 eller 30 år, en person, der, om jeg så må sige, ser det at kunne søge dansk indfødsret som lyset for enden af tunnelen i forhold til integration i det danske samfund.

Det er efterhånden ved at gå op for den danske befolkning, tror jeg – det er i hvert fald ved at gå op for os andre – at integration er en by i Rusland for Dansk Folkeparti, og at det er noget, man ikke ønsker skal forekomme for de indvandrere, der kommer til Danmark.

Jeg kan godt læse indenad, vi kan godt læse indenad hos os, og det er da rigtigt, at der står i § 25, stk. 2, i aftalen mellem Dansk Folkeparti og V og K, at man *kan* opnå dansk indfødsret, selv om man ikke kan dansk. Virkeligheden er bare, at det er der ikke nogen, der gør, for man sidder den ene gang efter den anden i udvalget og stemmer nej til sager, hvor der er klare og indlysende grunde til at dispensere. Det er ældre traumatiserede mennesker, det er mennesker, der er døde, psykisk syge og hvad ved jeg, som man stiller et krav om skal kunne lære det danske sprog og tage en 9.-klasse-eksamen. Det er det glade vanvid.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg satte ikke spørgsmålstegn ved hr. Søren Krarups lyst til at boltre sig i det forrige årtusind med citater af den ene og den anden, Grundtvig osv. Der ved jeg at hr. Søren Krarup føler sig vældig godt hjemme.

Derfor nøjedes jeg med at stille et meget konkret spørgsmål: Hr. Søren Krarup går herop og siger: Den aftale, vi har indgået med regeringen, vil vi ikke længere respektere; der er simpelt hen punkter i den aftale, vi ikke længere går ind for. Hvad betyder det? Det kan vel ikke betyde andet end, at man dermed siger, at den aftale er opsagt. Eller har man en aftale baseret på tre partier, hvor det ene parti, der i øvrigt er det parti, der sikrer flertallet for afgørelsen, er fuldstændig imod noget, der står i aftalen?

Derfor tilbage til det her årtusind, væk fra Grundtvig, et helt konkret spørgsmål til hr. Søren Krarup: Det, der skete herfra for et øjeblik siden, var, at Dansk Folkeparti opsagde den aftale, man har med regeringen. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må ærligt indrømme, at det godt kan være, vi er ved at få tiden for 150 år siden tilbage – el-

ler endnu længere tilbage for Dansk Folkepartis vedkommende – det er jo de gode gamle dage. Det ville jeg nu i hvert fald ikke personligt synes var så drøngodt.

Det, jeg egentlig gerne vil spørge hr. Søren Krarup om, er: Hr. Søren Krarup talte om snyltere. Hvis man skylder penge til det offentlige, f.eks. hvis man har startet en virksomhed og har prøvet at stå på egne ben og virksomheden derefter går konkurs og man skylder penge væk, er der så tale om snyltere på det danske samfund?

Kl. 14.15

Mener hr. Søren Krarup, at mennesker i det danske samfund, som skylder penge til det offentlige, er snyltere? Jeg vil meget gerne høre, om det er Dansk Folkepartis holdning til det, for så synes jeg da, vi kunne kigge rundt her i lokalet og se, om ikke der også herinde er såkaldte snyltere til stede.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Lad mig lige i al korthed sige til det sidste, at når man kommer til Danmark, skal man ikke komme for at blive underholdt af danskerne, så skal man kunne underholde sig selv. Danske borgere, der lever på understøttelse, er ikke snyltere, men at komme fra udlandet til Danmark og ville leve på dansk understøttelse vil jeg betegne som en form for snylteri.

Lad mig så gå til det, som sagen drejer sig om – hr. Søndergaards spørgsmål ender jeg med, hvis jeg når det i denne omgang: Nu er det jo karakteristisk, at hr. Kamal Qureshi taler om gode, gamle dage med foragt. Historie, folkelig identitet er ikke noget, venstrefløjen interesserer sig for, men det er måske det, der er det afgørende, og det er måske det, der er det helt afgørende, når vi taler om indfødsret, for her taler vi om, hvad det er at være dansk.

Man har så travlt med, at vi skal integrere de fremmede, men man ved jo ikke, hvad integration betyder. Man tror, det betyder, at de skal have mulighed for at få et arbejde osv. At integrere betyder at blive ét med. At blive integreret i Danmark betyder, at man virkelig bliver dansk, og det er et kulturelt, folkeligt og for så vidt åndeligt spørgsmål, og derfor er venstrefløjens forhold til det så uendelig overfladisk.

Derfor må vi også sige, at den holdning, der hidtil har hersket på indfødsretsområdet, hvor det har været rent ideologisk-humanistiske tankegange, der har været bestemmende, har bety-

det en foragt for det, der er Danmark, nemlig det danske folks ret til at leve sit liv i henhold til gode, gamle dage, dvs. dansk kultur, dansk tradition, dansk identitet, det, som er det afgørende for et dansk folk. Det er dette, fremmede skal tilpasse sig, hvis de skal have dansk indfødsret. Det er det, sagen drejer sig om, og derfor må man sige, at lyset breder sig, fordi der er ved at være tale om, at befolkningen har sagt nej til den venstrefløj, der kører det rent ideologisk.

Jeg kan se, at nu lyser lampen. Hr. Søren Søndergaard må jeg vente med til næste gang. Jeg skal nok komme igen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi til næste runde. Det er fru Elsebeth Gerner Nielsen og derefter hr. Kamal Qureshi og hr. Lars Kramer Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg tager ordet, fordi jeg mener, vi skal afbryde forhandlingerne her, i og med at hr. Søren Krarup har opsagt det, der er grundlaget for det hele, nemlig det cirkulære, der ligger til grund for behandlingen af dette lovforslag. Med andre ord er der ikke nogen grund til at fortsætte forhandlingerne her og nu, og jeg vil opfordre ministeren til at optage forhandlinger med alle Folketingets partier om at formulere et nyt cirkulære.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu af fru Elsebeth Gerner Nielsen stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i udvalget.

Jeg skal give adgang til en særskilt forhandling om det stillede forslag om udvalgsbehandling, og denne forhandling foregår som bekendt efter reglerne for korte bemærkninger. Ønsker nogen ordet? Integrationsministeren og derefter hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal ikke blande mig i, om behandlingen udsættes, men fru Elsebeth Gerner Niensens begrundelse ...

Første næstformand (Svend Auken):

Undskyld, så er jeg nødt til at sige, at det kun er til spørgsmålet om afbrydelse.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Må man heller ikke selv bestemme, hvordan man indleder sine sætninger her fra Folketingets talerstol? Det er i hvert fald noget nyt for mig. Jeg har været medlem i 25 år ...

Første næstformand (Svend Auken):

Man diskuterer ikke med formanden. Jeg gør bare opmærksom på, at denne forhandling drejer sig om, hvorvidt forhandlingen i salen skal afbrydes og lovforslaget henvises til fornyet behandling i udvalget, og det er ministeren i sin gode ret til at udtale sig om.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Så må jeg jo passe på, hvordan jeg begynder ... altså, jeg skal ikke – nej, det må jeg ikke begynde med. Så begynder jeg med følgende:

Den begrundelse, som fru Elsebeth Gerner Nielsen gav for at kræve udsættelse, har intet hold i virkeligheden. Der er intet nyt i det, der er blevet sagt og er kommet frem i dag. Det har ligget klart som dagen, allerede da vi lavede aftalen. Vi havde ikke nogen garanti for, at Dansk Folkeparti i alle tilfælde ville stemme for. Hvorfor ikke? Nej, fordi regeringen ikke i alle henseender var enig med Dansk Folkeparti, og hvis man ser på, hvad der er af holdninger her i salen, er der vel ingen tvivl om, at forslaget afspejler de holdninger, der er i salen. Men det skal jeg så ikke blande mig i, for det er jo Folketinget, der behandler disse ting.

Kl. 14.20

Men lad mig til sidst citere fra cirkulæret om nye retningslinjer for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse. Der står:

»Ved aftalen fastlægges de fremtidige generelle retningslinier for integrationsministerens udarbejdelse af lovforslag om indfødsrets meddelelse«.

Det er altså en aftale om, hvad der skrives i forslaget, og ikke en aftale om, hvem der stemmer for det. Det har stået klart lige fra starten, og det har der aldrig været nogen som helst tvivl om. Så der er intet nyt i situationen.

Første næstformand (Svend Auken):

Folketingets forretningsorden er ganske klar. Vi har alene en debat om betimeligheden af det forslag, der er stillet om afbrydelse af forhandlingen og henvisning til fornyet udvalgsbehandling. Det foregår efter reglerne om korte bemærkninger.

Hvis Folketinget stemmer nej og vi fortsætter andenbehandlingen af forslaget, så kan man genoptage selve debatten om indfødsretsloven. Nu drejer debatten sig alene om spørgsmålet om at afbryde forhandlingen og henvise forslaget til fornyet udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Da dette spørgsmål, som jo altså skulle dreje sig om at afbryde forhandlingen, er affødt af, at jeg endnu ikke har haft mulighed for at svare på det spørgsmål, som hr. Søren Søndergaard stillede, synes jeg måske nok, det var på sin plads lige at vente på, hvad jeg siger. Jeg forstår fuldstændig fru Elsebeth Gerner Nielsen; hun vil jo gerne lave furore og taktik og larm på den sag.

Vi har ikke sagt et ord om, at vi vil stemme imod. Vi har kun sagt, at vi beder integrationsministeren komme med et løfte om, at § 25 i indfødsretscirkulæret bliver strammet på det punkt, hvor vi er enige om, at det har været for svagt. Det er det, sagen drejer sig om.

Vi har været meget glade for samarbejdet med regeringen og regeringspartierne, og vi har ikke tænkt at forære oppositionen noget, så det kan komme tilbage i den elendige skure, det var før.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg er nødt til at sige, at ingen af de to indlæg, vi har hørt, lever op til forretningsordenens krav til en debat om, hvorvidt det er rigtigt at afbryde forhandlingen på nuværende tidspunkt. Derfor nærmer det tidspunkt sig, hvor vi stemmer om forslaget.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen til spørgsmålet om afbrydelse.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Vi støtter forslaget om afbrydelse af mødet, fordi vi mener, der er en helt speciel statsretlig situation. Der er hverken grundlag for det, som ministeren har fremlagt eller den aftale, der er indgået mellem VK og Dansk Folkeparti. Derfor mener vi, at der er opstået en situation, som gør, at det er berettiget, at udvalget tager stilling til det her endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man kan sige, at hvis ikke vi bare skal have trumfet nogle ting igennem, fordi der nu er en

eller anden magtarrogance i forhold til det flertal, der sidder i Folketinget, så bliver vi nødt til at forholde os til, at vi jo i Indfødsretsudvalget har siddet og behandlet lovforslagene under den klare forudsætning, at der var et flertal bag det cirkulære, som vi sad og behandlede de enkelte indfødsretsansøgninger efter. Det er en realitet.

Hvis det flertal ikke eksisterer længere, så må man sige, at udvalgets arbejde ikke har fundet sted under de rigtige forudsætninger. Det er sådan set lige ud ad landevejen. Det er klart, at så må vi jo starte forfra og se på de enkelte ansøgninger ud fra eventuelle nye kriterier, som kommer på banen – det kan så være Dansk Folkepartis strammere kriterier, eller det kan være nogle andre kriterier – men det eksisterende regelsæt, som vi har siddet og behandlet ansøgningerne efter, er i hvert fald ikke det, der gælder i dag, og derfor har behandlingen af lovforslaget i Indfødsretsudvalget ikke været korrekt.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo sådan, at det er aftaleparterne selv, der bestemmer, om de har brudt en aftale eller ej, og fordi fru Elsebeth Gerner Nielsen kommer herop og siger, at aftalen er brudt, er det jo ikke nødvendigvis korrekt. Jeg mener, at det, hr. Søren Krarup har sagt, betyder, at den aftale, der er indgået, holder.

Derfor er der ingen grund til at sende det her tilbage til udvalget.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Der er i den grad opstået en usikkerhed om det her. Man må så også sige, at med de svar eller den mangel på svar, der er kommet, er der ingen tvivl om for Kristeligt Folkeparti, at det her lovforslag selvfølgelig nu må gå tilbage til behandling i udvalget – ingen tvivl om det.

Kl. 14.25

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om standsning af lovforslagets behandling og henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Afstemning

Forslaget om, at behandlingen af lovforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgs-

behandling, forkastedes, idet 48 (S, SF, RV, EL og KRF) stemte for, 57 (V, DF og KF) imod.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi genoptager herefter forhandlingen om lovforslaget, og jeg skal spørge, hvilke af ordførerne der ønsker ordet. Fru Else Theill Sørensen.

Else Theill Sørensen (KF):

Lad mig indledningsvis sige til spørgsmålet om, at der tilsyneladende for nogle er en ganske ny situation: Jeg vil minde om, at det her handler om en række navngivne personer og om, hvorvidt de skal have indfødsret eller ej, og jeg kan ikke selv i min absolut vildeste fantasi se, hvad der skulle blive ændret ved at tage forslaget tilbage til udvalget.

Jeg vil så sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er glade for de nye regler. De er helt i overensstemmelse med vores ønsker. Vi er glade for, at der nu er flertal for dem, og vi er også glade for igen at være med i en aftale.

Socialdemokraterne skriver i deres betænkning bidrag, at der er lavet væsentligt om. Nu skal jeg ikke citere det ordret, men der står, at der er lavet væsentligt om på spørgsmålet om sprogkundskaber.

Jeg vil godt minde om, som det også har været nævnt, at det eneste, der er lavet om, er den lille pind, der handler om, at hvis man er over 65 år og har opholdt sig i Danmark i mindst 15 år, så kan man slippe for at kunne tale dansk.

Den anden ting er, at hvor man før har skullet dokumentere sine sprogkundskaber ved en samtale med en politimand på den politistation, hvor man indgiver sin ansøgning, er der nu tillet nogle kriterier op for, hvordan man dokumenterer, at man kan dansk.

Med hensyn til dem, der er over 65 år og har opholdt sig i mindst 15 år i Danmark, synes jeg i bund og grund, det er fuldstændig underligt på forhånd at sige om en person, som kommer til Danmark, når vedkommende er et par og halvtreds år, og så er her i i 15 år, at sådan en person er for gammel til at lære dansk. Så er vi mange herinde, der er for gamle til at lære noget som helst.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Først vil jeg godt sige, at vi er fuldstændig tilhængere af, at man skal have dansk statsborgerskab på baggrund af, at man kan tale det danske sprog og også har kendskab til danske forhold.

Men vi er til gengæld også tilhængere af, at der skal være nogle dispensationsmuligheder, og vi kan se, at Dansk Folkeparti, som er en af aftaltpartnerne, har sagt, at de ikke skal være der.

Nu skal jeg ikke referere fra udvalgs møderne, men det er jo entydigt sådan, at man kan se, at når der bliver færre, der får dansk statsborgerskab, så er det bl.a. på baggrund af, at der er mennesker, der bliver afvist, fordi de ikke i tilstrækkelig grad kan lære sig det danske sprog. Her taler vi om traumatiserede flygtninge, vi taler om ældre mennesker, vi taler om svækkede mennesker, som har boet i Danmark i 10, 20, 30 år og i øvrigt ellers er integreret i det danske samfund. Dem vil man ikke give mulighed for at blive danske statsborgere, det, som jeg vil kalde for lyset i tunnelen. Og det anser vi for et problem.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det er indlysende med det, der er blevet sagt tidligere, at der ikke er flertal i Folketingssalen for det regelsæt, som man siger man har indgået aftale med Dansk Folkeparti om. Der er jo ikke et flertal. Der er rent faktisk et flertal imod de regler.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu var der jo en del diskussion før om lys og mørke. Der er jo et gammelt ord, der hedder: Den, der gemmer til natten, gemmer til katten. Og man kan i sandhed sige, at hr. Søren Krarup gemte både til mørket og til katten, ikke? For hr. Søren Krarup nåede slet ikke at nå frem til sit svar til mig.

Det gør jo, at jeg bliver nødt til at rette spørgsmålet til den konservative ordfører: hvordan forholder den konservative ordfører sig til det faktum, at Dansk Folkepartis ordfører heroppefra meddelte, at man ikke længere står bag den aftale, man har indgået? Det blev meddelt, at hvis en ganske bestemt paragraf blev stående, som den står, og jeg går ud fra, som den er blevet underskrevet af de tre partier, vil Dansk Folkeparti fremover stemme imod.

Kl. 14.30

Har man en aftale, eller har man ikke en aftale? Hvis man har en aftale, hvad er det så for en aftale, man har? Er det den nugældende aftale, eller har man lavet en ny aftale, der er i overensstemmelse med det, hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti ønsker? Jeg synes, der er behov for en vis afklaring.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup. Er det en kort bemærkning til fru Else Theill Sørensen? (*Ophold*). Det er det ikke. Så er det fru Else Theill Sørensen.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Der blev sagt, at der ikke er flertal for reglerne, men at der faktisk er et flertal imod. Jamen det, vi stemmer om, er jo ikke reglerne. Vi stemmer om 700 og et eller andet antal personer, og om de skal have dansk indfødsret. Det er de menneskers indfødsret, vi behandler i lovforslaget.

Lovforslaget hedder: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Og dette handler om, hvorvidt der er flertal eller ej for de enkelte personer. Og jeg vil nu se det, før jeg tror det, at der ikke er flertal for de personer, der efter ministerens ændringsforslag står på forslaget.

Til det sidste spørgsmål: Jeg opfatter det, som om vi har en aftale.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er kommet i tanke om en meget kort bemærkning til fru Else Theill Sørensen, for jeg synes, at jeg lige skylder fru Else Theill Sørensen en forklaring på, hvad hele sagen drejer sig om.

Jeg har i mit indledende indlæg sagt, at det er min fejl. Jeg har læst § 25 i indfødsretsloven for overfladisk. Jeg har ikke set, at der stod sprogprøve 1 og 2, men er gået ud fra, at det, der står i punkt 3, at det skulle være på 9. og 10. klasses niveau, gjaldt for det hele.

Derfor beder jeg nu integrationsministeren, som sammen med mig er meget utilfreds med niveauet i sprogprøve 1 og 2, om at sørge for, at det bliver strammet, sådan at vi kan sikre os, at folk, som får indfødsret, virkelig er kvalificerede til det.

Jeg vil sige til fru Elsebeth Gerner Nielsens og andres indlæg, at det jo er ren politisk taktik. Jeg under da alle, at der skal foregå lidt fornøjeligt her i salen, og jeg har heller ikke spor imod at drille hr. Søren Søndergaard ved at vente med at sige, hvad sagen drejer sig om, men realiteten er altså meget, meget ringe.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det var lige på kanten af, at det var et spørgsmål til fru Else Theill Sørensen, men jeg håber, at hun har forstået det.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg vil godt indledningsvis sige til fru Else Theill Sørensen, at lovforslaget bliver jo til på baggrund af de regler, som tilsyneladende er vedtaget i en aftale mellem Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative.

Det, vi hører i dag, er, at medlemmer af Dansk Folkeparti ikke har læst den aftale ordentligt og derfor nu går fra aftalen. Derfor siger vi, at der opstår en helt speciel statsretlig situation.

Jeg vil godt bede fru Else Theill Sørensen bekræfte, at lovforslaget bliver til på baggrund af den aftale, som der altså nu ikke længere er det samme flertal for, som der var tidligere. Det synes vi er et problem, og vi vil godt have bekræftet, at det er sådan.

Derfor vil jeg så i øvrigt godt ved forhandlingernes afslutning foreslå, at lovforslaget sendes tilbage til Indfødsretsudvalget, så vi der kan få en klarhed over sagen.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er kommet i den lidt besynderlige situation, at jeg opfatter det, som om hr. Søren Krarup spørger mig, hvad det er, han mener med sine bemærkninger. Hvis jeg opfatter dem rigtigt, har hr. Søren Krarup ikke, dengang vi lavede aftalen, været opmærksom på, hvad der lå i sprogcentrenes Almenprøve 1. De mennesker, der er optaget på lovforslaget efter de nye regler, er optaget efter disse regler. Sådan har vi andre opfattet det, og sådan tror jeg også hr. Søren Krarup har opfattet det.

Kl. 14.35

Hr. Lars Kramer Mikkelsen taler om det statsretslige, eller hvad det nu var, det var i hvert fald meget store ord, i forhold til de her ting. Det er rigtigt, at lovforslaget bliver til efter nogle retningslinjer for ministerens optagelse af personer på lovforslaget. Men jeg mener stadig væk, at det handler om de enkelte mennesker.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ministeren for et kort svar.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Søren Krarup ønskede, at jeg skulle sige et par ord om niveauet for den danskprøve, som giver adgang til indfødsret.

Almenprøve 1, som ifølge aftalen skal bestå, for at man kan få indfødsret, er en centralt stillet landsdækkende færdighedsprøve, som holdes to gange om året, nemlig i maj-juni og i november-december. Den består af en skriftlig del af 3 timers varighed efterfulgt af en mundtlig del, der varer 1 time inklusive forberedelsestid.

Prøverne afholdes på sprogcentrene i nøje overensstemmelse med retningslinjer udsendt af ministeriet, og de retningslinjer tager sigte på at sikre prøvens kvalitetsniveau. I den skriftlige del aflægges der to delprøver i henholdsvis læseforståelse og skriftlig fremstilling. I den mundtlige del aflægges der to delprøver i henholdsvis lytteforståelse og mundtlig kommunikation.

Opgaverne udarbejdes af ministeriet med bistand af et opgaveudvalg af prøveforfattere, der arbejder efter Integrationsministeriets retningslinjer for prøvens indhold, niveau og produktion. Prøven bedømmes efter 13-skalaen under medvirken af et beskikket censorkorps, som bidrager til at sikre et ensartet prøveniveau på landsplan.

Alle ansøgere, som fremover optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, skal bl.a. kunne dokumentere danskundskaber, som mindst svarer til niveauet for en bestået Almenprøve 1. På dette niveau har en udlænding opnået en almen dansksproglig kvalificering, herunder opnået grundlæggende viden om danske kultur- og samfundsforhold, som gør vedkommende i stand til at fungere aktivt som borger i det danske samfund og som minimum arbejde som ufaglært på det danske arbejdsmarked.

For at kunne bestå Almenprøve 1 skal en udlænding kunne læse enkle instruktioner og brugstekster fra hverdagen, brochurer, annoncer osv., og skal kunne skrive i forståelig og sammenhængende form, f.eks. en besked til kollegaen på jobbet eller en meddelelse i et barns kontaktbog til skolen, skal kunne forstå almindelig brugeroplysning i medierne og føre en samtale med naboer og kolleger på arbejdspladsen om spørgsmål relateret til hverdagen og jobbet.

Viden om danske kultur- og samfundsforhold indgår som en integreret del af danskundervisningen. I prøvegrundlaget indgår derfor i vidt omfang autentiske tekster fra hverdagen, herunder arbejdslivet, og opgaveløsningen forudsætter, at prøvedeltageren har et grundlæggende kendskab til det danske samfund.

Det er min agt i forbindelse med gennemførelsen af en ny danskundervisningslov først i

det nye år at foretage en vis stramning af kravene ved denne Almenprøve 1.

Undervisning på spor 2 og den tilhørende afsluttende Almenprøve 1 giver i dag som nævnt kvalifikationer til hverdagsituationer og til beskæftigelse på arbejdsmarkedet som ufaglært. Desuden kvalificeres den pågældende til deltagelse i ikkekompetencegivende særlig tilrettelagte arbejdsmarkedsuddannelser baseret på daghøjskoler.

Det er min hensigt i forbindelse med revisionen af danskundervisningsloven at styrke kravene til Almenprøve 1 for derved at sikre, at udlændinge, der har aflagt prøven, også er kvalificerede til at deltage i de ordinære kompetencegivende AMU-kurser eller anden faglig efteruddannelse på lige fod med danskeren.

Hvorfor så det? Jo, fordi det er vigtigt, at udlændinge, der er i Danmark, kan klare sig i det danske samfund. Og hvis man ikke kan så meget dansk, at man end ikke kan klare sig på et AMU-kursus eller på et efteruddannelseskursus for faglærte, vil man få store problemer med at klare sig i det danske samfund.

Kl. 14.40

Derfor er det en bevidst og en vigtig del af regeringens integrationspolitik, at vi nu giver en kraftig tilskyndelse til, at man i det mindste kan så meget dansk, at man kan avancere fra at være ufaglært uden nogen form for uddannelse til i det mindste at kunne tage et AMU-kursus eller deltage i faglig efteruddannelse. Det er, hvad regeringen har til hensigt.

Det indebærer en stramning af niveauet på Almenprøve 1, ikke så det kommer til at ligne 9. klasse-prøven, for det er altså en helt anden slags prøve, men sådan at vi opnår det, som jo også er formålet med 9. klasse for danskere, nemlig at man kan klare sig i det danske samfund. Så enkelt er det. Det er ikke det samme niveau, det er en helt anden slags prøver, og det retter sig mod voksne osv. Men det er formålet. Prøven skal kunne kvalificere til efteruddannelse på det danske arbejdsmarked, til AMU-kurser og til faglig efteruddannelse.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Herefter går vi tilbage til talerækken. Det er spørgsmål til fru Else Theill Sørensen, og der er foreløbig skrevet følgende op: Hr. Kamal Qureshi, fru Sandy Brinck, hr. Lars Kramer Mikelsen og hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er jo tilsyneladende sådan, at man både kan være dansk statsborger og blive folketingsmedlem og præst uden at kunne læse en aftale. Spørgsmålet er, om ikke danskundervisningen som sådan er for dårlig i det danske samfund.

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen, om Det Konservative Folkeparti mener, at den eksisterende lov, det eksisterende cirkulære, er godt nok, og om Det Konservative Folkeparti vil holde fast på det eksisterende cirkulære, eller om Det Konservative Folkeparti mener, at der skal forhandles et nyt cirkulære med nye retningslinjer i forhold til sprokravene.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes, det er en smule beskæmmende, at formanden for Folketingets Indfødsretsudvalg står heroppe og omtaler det som ministerens lov. Den store forskel, når vi taler indfødsret, er, at der i grundlovens § 44 står, at man kun kan få indfødsret ved lov, og dermed er det Folketingets afgørelse.

Problemet i den her sag er, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative har lavet en aftale om, hvem Folketinget *ikke* skal behandle. Det gør jo, at Folketinget som sådan er blevet sat ud af spillet. Der er da masser af mennesker, som vi synes vi skulle have haft en mulighed for at behandle, men aftalen går ud på, hvem der ikke skal til behandling, hverken på lovforslaget her i salen eller i Indfødsretsudvalget. Det er det statsretlige tomrum, vi i øjeblikket befinder os i.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil også godt spørge den konservative ordfører, om det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at folk, der skal have dansk indfødsret efter f.eks. at have været i Danmark i 20-30 år og betalt skat i 20-30 år, fordi de har haft arbejde som ufaglærte arbejdere, for at få dansk indfødsret skal kunne tale bedre dansk end mange danskere. Det er jo det krav, vi hører her. Man skal kunne tale bedre dansk end mange danskere.

Det er præcis det krav, der bliver stillet her. Det er ikke et spørgsmål om, om man er selvforstående, om man har arbejde, ufaglært arbejde, næ, man skal kunne tale bedre dansk end mange danskere. Jeg vil bare høre, om Det Konservative Folkeparti støtter det krav.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Lad mig starte med hr. Søren Søndergaard, for det er kortest at svare på: Nej, det synspunkt deler Det Konservative Folkeparti ikke. Man skal ikke kunne tale bedre dansk end mange danskere.

Til hr. Kamal Qureshi: Det Konservative Folkeparti mener i denne her sag ikke, at der er behov for nogen ny aftale. Vi er godt tilfredse med aftalen, som den er. Men jeg er også godt tilfreds med, at ministeren vil se nærmere på den Almenprøve 1, som er omtalt, og stramme den op efter de retningslinjer, som ministeren har antydet.

Til fru Sandy Brinck: Ja, det er Folketingets afgørelse, og jeg tror nok, at jeg har sagt nogle gange, det er muligt, jeg er kommet til at formulere mig lidt forkert, men den enkelte person tildeles indfødsret efter en lov. At vi så stemmer om den i nogle klumper, er helt naturligt.

Kl. 14.45

Jeg mener faktisk, at de retningslinjer, der var før, på nøjagtig samme måde fortalte, hvem der ikke behandles. Man fortæller nemlig indfødsretskontoret, som er dem, der behandler sagerne, at hvis folk opfylder de og de krav, kan de optages på lovforslaget. Det er naturligvis afstemt efter, at man forventer, at de mennesker, der optages på lovforslaget, også får dansk indfødsret. Vi har drøftet mange gange, at det ville være dybt ubehageligt, hvis nogen kom på lovforslaget og så blev forkastet.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu er stridspunktet i dag det med at kunne opnå dansk indfødsret, selv om man ikke taler det danske sprog tilstrækkelig perfekt til Dansk Folkepartis repræsentanter i udvalget.

Derfor vil jeg godt stille et spørgsmål: Mener Det Konservative Folkeparti, at der skal være dispensationsmuligheder? Står Det Konservative Folkeparti ved den aftale, man har indgået, hvori der står, at der skal være dispensationsmuligheder af helbredsmæssige årsager, som betyder, at selv om den pågældende ikke har mulighed for at bestå danskprøven, opnås der alligevel dansk indfødsret? Står den aftale set med Det Konservative Folkeparti øjne ved magt? Står man bag den del af aftalen, som jeg kan forstå at Dansk Folkeparti i dag ikke står bag?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil spørge fru Else Theill Sørensen, som også er formand for Indfødsretsudvalget, om det ikke er korrekt, at grunden til, at Indfødsretsudvalget ikke har behandlet alle ansøgninger, hvilket man i princippet har ret til ifølge grundloven, er, at der var en aftale, som et flertal af Folketingets partier stod bag. Derfor var det kun de personer, der var et flertal bag, som kom til behandling i Folketinget. Vi har ikke gjort det, der netop lægges op til både af hr. Søren Krarup og andre, at indfødsret rent faktisk gives ved Folketingets behandling og ved lov.

Grunden til, at man ikke har gjort det, er netop, at vi i Indfødsretsudvalget har haft en klar aftale om, hvad det var, der stod et flertal bag. Derfor har vi andre, som ikke har et flertal for vores holdning, sagt: O.k., vi trækker ikke alle personer i Folketinget.

Det er klart, at i det øjeblik, hvor det flertal ikke er til stede, opfylder man jo ikke de kriterier for indfødsretsbehandling, og derved er de personer ikke på, som rent faktisk har ret til at få deres sag behandlet i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt bede formanden for Folketingets Indfødsretsudvalg om at bekræfte, at hvis Socialdemokratiet ønskede at stille ændringsforslag om at optage flere personer på lovforslaget end dem, der står der i dag, kan det rent faktisk ikke lade sig gøre.

Når fru Else Theill Sørensen står her og siger, at vi har diskuteret det i udvalget og er enige om, at der ikke skal nogen på lovforslaget, uden at man ved, at de rent faktisk kan få deres statsborgerskab, for ikke at give dem den falske forhåbning, er det rigtigt. Den diskussion har vi haft, og vi er meget enige i, at folk ikke skal have deres navn offentliggjort og have en forhåbning om, at de kan få et statsborgerskab, som de alligevel ikke kan få.

Så må fru Else Theill Sørensen da også kunne forstå forundringen, at når vi så kommer i salen, viser det sig, at regeringen ikke har sørget for, at der er et flertal for det lovforslag, man har fremsat. Man må da have forudsat, at aftalepartneren, Dansk Folkeparti, stemte for.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg starter endnu en gang bagfra så først til fru Sandy Brinck: Til enhver forespørgsel om dette interessante spørgsmål om, hvad Dansk Folkeparti stemmer ved tredjebehandlingen, har der hele vejen igennem været svaret, at det er der ingen aftale om. Det er ikke det, aftalen går ud på.

Kl. 14.50

Med hensyn til spørgsmålet om ikke at tale tilstrækkelig perfekt dansk af helbredsmæssige årsager, så står det der stadig væk. Det står ordret på samme måde, og udvalget vil til hver en tid afgøre det efter en vurdering af de dokumentationer, der er. Det har udvalget ret til at gøre.

Hr. Kamal Qureshi siger, at personerne har ret til at få deres sag behandlet. Jo, men vi er stadig væk i den situation, at hvis det er personer, som vi ved ikke vil få indfødsretten, så mener vi, det er ubehageligt at forhandle det hernede. Jeg er ikke helt sikker på, hvordan man så får sin sag behandlet. Det bliver jeg nødt til at sige at jeg ikke ved.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, at vi er i en meget, meget utryk situation sådan rent statsretsligt, for det her må jo betyde, at vi er nødt til at kræve, at alle, der overhovedet søger om indfødsret, som minimum behandles i Indfødsretsudvalget og måske her i salen.

Er det virkelig dertil, vi er kommet, fordi regeringspartierne og Dansk Folkeparti bag lukkede døre har lavet en aftale, som alene drejer sig om, hvem der ikke kan få dansk indfødsret?

Man har ikke engang formået at lave en stemmeaftale med sit forligsparti. Det er en meget, meget interessant parlamentarisk situation, vi er i.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre nu ifølge fru Elsebeth Gerner Nielsen har planer om at kræve, at alle sagerne behandles i udvalget, eventuelt her i salen. Så vil jeg anmode om, at vi får afsat et andet tidspunkt til udvalgs møderne, for det kan næppe klares torsdag morgen fra kl. 8.00 til kl. 9.00, for der bliver mange sager.

Med hensyn til, at det her er noget, som Dansk Folkeparti og regeringspartierne har aftalt bag lukkede døre: Jo, altså man lukker jo ofte døren, men vinduerne stod på vid gab, kan

jeg sige, for det var midt om sommeren. Men det er ikke noget med lukkede døre, for alt, hvad der står i den aftale, er offentliggjort. Så det, jeg forstår der sådan lidt ligger i spørgsmålet, er, at det er sådan en lidt halvskummel aftale. Men det er en aftale, der er lavet mellem tre partier, der repræsenterer et flertal, og den aftale er til punkt og prikke offentliggjort. Der er intet hemmeligt i den.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil stille fru Else Theill Sørensen et spørgsmål vel vidende, at jeg har påført hende meget besvær ved det her meget væsentlige replikskifte, vi har haft.

Jeg vil i forbindelse med fru Elsebeth Gerner Niensens spørgsmål spørge fru Else Theill Sørensen, om hun ikke er enig med mig i, at ethvert indfødsrets cirkulære selvfølgelig handler om, hvem der *ikke* skal kunne få indfødsret. Det er nemlig at opstille betingelserne for at få indfødsret, og det vil sige, at de, der ikke opfylder betingelserne, og det er jo altså Integrationsministeriet, der undersøger det i første omgang, får ikke indfødsret.

Sådan var det før med cirkulæret fra 1999, og sådan er det med cirkulæret fra den 1. juni 2002. Der er intet nyt i det. Statsretligt er der intet som helst sket.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jo, jeg kan bekræfte, at det er sådan. Det er nøjagtig, som det hele tiden har været, men der er nu et flertal, som ønsker noget andet.

Jeg vil egentlig godt sige, at det, som vi nu kalder aftalen eller reglerne – jeg hæver ikke stemmen, fordi jeg har en dårlig sag, men fordi jeg gerne vil have, at de mennesker, jeg taler til, hører efter, men det gør de så ikke, og nu har jeg så næsten tabt tråden, men det er så det. Den tråd er fuldstændig væk, beklager.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes simpelt hen ikke, at fru Theill Sørensen skal lade sig lokke i det dårlige selskab, som bl.a. hr. Søren Krarup og andre udgør i denne sag, for så sker der det, at fru Theill Sørensen siger noget frygteligt vrøvl.

Kl. 14.55

Det er jo ikke sådan, at folk, der ikke opfylder betingelserne, automatisk er udelukket fra at få

dansk statsborgerskab. Tværtimod er det sådan, at der er masser af eksempler på folk, der under ingen omstændigheder opfylder betingelserne, heller ikke de betingelser, der er stillet af den nuværende regering, som alligevel får dansk statsborgerskab.

Hvis fru Else Theill Sørensen er i tvivl om dét, kan hun jo prøve at spørge, hvordan det forholder sig i kongehuset. Der er masser af eksempler på, at man kan få det, så lad være med at blive lokket i dårligt selskab. Det er ikke klogt, for de er ikke så kloge dernede.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne spørge fru Else Theill Sørensen, både som ordfører og også i allerhøjeste grad som formand for udvalget, om det ikke er korrekt, at hvis der ikke er et flertal bag det cirkulære, som lovforslaget er bygget op efter, har de personer, der har søgt statsborgerskab, rent faktisk ret til ifølge grundlovens § 44 at få deres sag behandlet af Folketinget.

Grunden til, at vi netop har dette her Indfødsretsudvalg, som laver en forbehandling, er jo netop, at man har en idé om, at der er nogle retningslinjer, der er et flertal for. Hvis der ikke er det, er det vel ifølge grundlovens § 44 sådan, at de sager skal behandles her i salen, så oppositionen også har mulighed for at få grupper af ansøgere, som vi gerne vil give statsborgerskab til, behandlet i Folketinget. Det har vi jo ikke haft efter den måde, det er foregået på i Indfødsretsudvalget.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Med hensyn til den sidste sætning, nemlig den måde, det er foregået på i Indfødsretsudvalget, vil jeg gerne vide, på hvilken måde det ikke er foregået ordentligt og regulært i Indfødsretsudvalget.

Med hensyn til, om de mennesker, som nu ikke er kommet på lovforslaget, har ret til at få deres sag behandlet, ligger det i hele sagsforløbet, i aftalerne, i partiernes holdninger, at hvis de fik deres sag behandlet, ville de blive afvist, og de vil ikke få dansk indfødsret. Så er det, at vi er nogle, der mener, at det måske ikke lige er den type sager, vi absolut skal tage her i salen eller for den sags skyld i udvalget.

Jeg takker for hr. Søren Søndergaard's omsorg for mig, så jeg ikke kommer ud i noget skidt og i dårligt selskab.

Jeg har fundet tråden fra før. Der var jo en grund til, at det før hed det dér lidt besynderlige navn: kontorcirkulæret. Det var jo, for at indfødsretskontoret skulle have nogle retningslinjer for, efter hvilke kriterier de skulle sætte folk på dette lovforslag, sådan at vi ikke skulle behandle disse dengang mange tusind mennesker i Indfødsretsudvalget. Jeg ved ikke, hvornår man startede med kontorcirkulæret, det var i hvert fald før min første tid herinde, og det var i 1987.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Regeringspartierne har sammen med Dansk Folkeparti vedtaget et nyt sæt retningslinjer for, hvem der ikke kan få dansk indfødsret, men man er altså ikke enig om, hvem der kan få. Det er i øvrigt regler, som er meget, meget restriktive; det er regler, som betyder, at det bliver overordentlig vanskeligt for mennesker, som ikke kan lære dansk, at få dansk statsborgerskab; det er regler, som også indebærer, at der nu skal gå mindst 8 år, inden man som udlænding overhovedet kan søge om dansk indfødsret, tidligere var det 7 år.

Det er vores opfattelse, at det at kunne få statsborgerskab, altså nyde en borgers fulde rettigheder, er afgørende for integrationen. Derfor skal man selvfølgelig ikke gøre det sværere at få dansk indfødsret, hellere lettere, og det er baggrunden for, at f.eks. Canada har valgt at mindske antallet af år, der skal gå, inden der kan søges et canadisk statsborgerskab.

I de kommende år vil vi, medmindre Folketingets flertal besinder sig, opleve et stigende antal mennesker, som lever her uden at kunne gøre sig fortjent til, som det hedder, at blive dansk statsborger.

Vi vil opleve en ny klassedeling mellem den klasse af indbyggere, som er statsborgere, og dem, der bor her uden at nyde en borgers rettigheder. I andre lande og i tidligere tider har sådanne klassedeling givet anledning til megen ufred. Det ønsker Det Radikale Venstre på ingen måde at bidrage til.

Vi opfordrer regeringen til at genoverveje sin politik i forhold til udlændinge i Danmark, specielt i det her tilfælde med hensyn til tildeling af indfødsret. Vi opfordrer til, at reglerne for tildeling af dansk statsborgerskab gøres til et demokratisk anliggende; en sag, som drøftes her i Folketingssalen. For en retsstat må netop reglerne

for tildeling af statsborgerskab være noget af det vigtigste, staten overhovedet kan beskæftige sig med, og det er baggrunden for, at Det Radikale Venstre vil tage initiativ til en drøftelse af hele den juridiske side af spørgsmålet om indfødsret. Diskussionerne her i dag vidner om, at det er mere end på høje tid, at den debat bliver taget.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, at statsborgerskab er fremmede for integrationen, dvs. at integrationen kommer før statsborgerskabet. Jeg må meget kort sige, at vi tænker stik modsat.

Statsborgerskabet er afgørende. Det er noget, man kan få, når man er blevet integreret, og det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, er altså, at det, som er meningen med tildeling af indfødsret, er ophævet for Det Radikale Venstres vedkommende. Det Radikale Venstre bruger statsborgerskabet, den fornemste gave fremmede kan modtage, som et tilfældigt middel til at kunne blive integreret her i landet. Nej, det er kun dem, der er integrerede, der skal kunne modtage statsborgerskab.

Så siger hun videre, at reglerne vil føre til ufred her i landet. Forholdet er, at den linje, som venstrefløjen har ført i 20-30 år i fremmedpolitikken, har ført til ufred, fordi den har set væk fra det, der samler os folkeligt og nationalt her i landet, og har skabt en indvandring, som betyder, at nu er folket og landet virkelig ved at blive splittet op i vidt adskilte dele. Det er Det Radikale Venstres skyld, for de har været den afgørende faktor i den indvandringspolitik, der begyndte med 1983-loven.

Så vil jeg lige sige til allersidst om det statsretlige: Er det ikke sådan, at alt, hvad Det Radikale Venstre ikke er med i, er statsretligt forkert?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Den radikale ordfører er voldsomt meget imod dette forslag, og det er selvfølgelig lovligt og legitimt; sådan er det jo.

Men der er jo ingen tvivl om, at et overvældende flertal af den danske befolkning synes, det er ret og rimeligt. Det gør man ud fra den holdning, at hvis det var en selv og ens egen familie, der eksempelvis ønskede at tage bolig i Kina, Tyrkiet eller Grækenland, tror jeg, at stort set alle danskere ville synes, det var helt naturligt, at man faktisk kunne gøre sig forståelig og

vidste en lille smule om den kinesiske eller græske kultur, før man kunne blive græsk eller kinesisk statsborger.

Men det har jo hidtil ikke været tilfældet i Danmark, for en lang række borgere har ikke behøvet at kunne noget som helst. De behøvede ikke at kunne læse så meget som en simpel overskrift i B.T., de behøvede ikke ane noget som helst om, at Himmelbjerget er et bjerg eller i hvert fald en lille bakkeovre i Jylland, eller at Fyn er en ø og ikke et diskotek inde på Strøget. Ingen krav stillede vi overhovedet.

Men det tror jeg enhver dansker ville synes var rimeligt, hvis man selv ønsker at blive statsborger i et andet land. Det er derfor, vi har lavet ændringen, og det er derfor, den har så kolossal stor opbakning uden for dette Folketing i alle politiske grupper i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er meget muligt, at de regler, der er vedtaget, faktisk dækker holdningen hos en stor del af befolkningen, og det ville jeg til enhver tid acceptere. Men det, jeg ikke accepterer, er den måde, reglerne bliver lavet på.

Der har ikke været en grundig demokratisk debat om, hvordan reglerne skal se ud, og at man kan vedtage reglerne om, hvem der kan få dansk statsborgerskab, eller rettere hvem der ikke kan få dansk statsborgerskab, uden at involvere hele Folketinget, er jeg altså imod. Jeg er imod, at vi ikke får tre behandlinger af sådan et regelsæt, så alle inklusive hele befolkningen kan blive hørt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er der tre ordførere, der har begæret ordet i anden omgang, men det er først hr. Søren Søndergaard som ordfører i første omgang.

Kl. 15.05

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes også, denne debat meget tydeligt afspejler, at det er et problem, at vi ikke har en lov om tildeling af dansk indfødsret, som mere detaljeret og præcist udstikker retningslinjerne for det. Det betyder nemlig, at vi har situationerne her, hvor der mellem forskellige partier bliver lavet – jeg ved ikke, om det er et parlamentarisk ord – en lokumsaftale, som de bagefter skal sidde og fortolke og helt tydeligt fortolker vidt forskelligt.

Som vi har set nu, har Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti indgået en aftale. Så kommer vi her i Folketingssalen, og det, der er blevet resultatet af den aftale, vil Dansk Folkeparti stemme imod. Oven i købet meddeler man direkte og åbent i diskussionen, at en del af aftalen står man ikke inde for længere. Grunden til det er sådan set ligegyldig, men hvis den aftale, man selv har skrevet under på, bliver effektueret, vil man fremover stemme imod.

Det er også, så vidt man kan forstå, ministerens opfattelse. Det er lidt mere uklart, om det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, men det er i hvert fald ministerens opfattelse, og derfor vil jeg også godt sige et par ord om det, ministeren sagde.

Jeg synes ikke, det var nogen rar tone over for de ufaglærte i det danske samfund. Jeg synes, man tydeligt anede smagen af foragt for de folk, som uden uddannelse og som regel til en ringe løn og under dårlige arbejdsvilkår udfører noget af det mest nyttige arbejde i det her samfund, nemlig de ufaglærte. Det er helt uforståeligt, at de mennesker, der kommer fra udlandet til Danmark og vil påtage sig den opgave at udføre arbejde til en relativt dårlig løn og næsten altid med sikkerhed for en relativt høj overfødelighed, oven i købet skal stilles over for et krav om at kunne tale bedre dansk end mange danskere for at få dansk statsborgerskab – bedre dansk end mange danskere. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Men selvfølgelig er der en logik i det. Netop når det handler om kongehuset, ligger hele borgerligheden på maven. Så er der ingen grænser for undtagelserne, heller ikke selv om brudgommen er under 24 år og er på overførselsindkomst. Så er man klar til at lave dispensationer fra de danske indfødsretsregler.

Det viser, at dette spørgsmål jo først og fremmest er et klassespørgsmål. Det handler om, at dem, man ikke vil have ind, er folk, som ikke tilhører det fine selskab. Jeg håber virkelig, at Dansk Folkepartis vælgere bemærker, hvad det er for en social diskrimination, der helt klart foreligger. Ufaglært det er ikke et ord, som regeringen eller Dansk Folkeparti synes særlig meget om.

Vi synes, det er besynderligt, at vi står i den situation, at vi skal til at stemme om et forslag, som er fremlagt af en gruppering, som ikke på forhånd har flertal for det. Uden at have deltaget i nogen som helst forhandlinger skal vi bringe et forslag igennem, som vi hverken har lod eller

del i. Vi har altid – det kan andre ordførere bekræfte – haft den grundlæggende opfattelse, at hvis der var et flertal for nogle retningslinjer i Folketinget, har vi altid uden undtagelse stemt for dem her i Salen, også selv om der var folk på lovforslaget, som vi ikke var enige om, og der ikke var folk på lovforslaget, som vi syntes skulle have været med. Vi har altid taget det udgangspunkt, at står der et flertal her i salen bag nogle retningslinjer, accepterer vi det.

Men nu er vi altså kommet i den situation, at der er fremsat et forslag, der ikke har et flertal bag sig. Det er klart, at vi må overveje, hvad vi skal gøre ved det, og det vil vi selvfølgelig gøre frem til tredjebehandlingen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Else Theill Sørensen for en kort bemærkning, og derefter er det som ordførere hr. Lars Kramer Mikkelsen, hr. Kamal Qureshi og til sidst hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er ked af, at jeg ikke fik spurgt de andre ordførere, der har været heroppe, men jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvordan Enhedslisten vil stemme ved tredjebehandlingen. Jeg kunne sådan set også godt tænke mig at vide, hvordan Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF vil stemme til det færdige lovforslag, for det flertal, der skulle være imod lovforslaget, kan jeg ikke helt se.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Som jeg har sagt, er det absurde i situationen, at der er et flertal imod de retningslinjer, hvorefter folkene på forslaget er blevet udvalgt, og som jeg også har sagt, vil vi nøje følge, hvad de forskellige partier vil stemme, frem til tredjebehandlingen og tage vores stilling dér.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen som ordfører.

Kl. 15.10

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Socialdemokraterne er ikke imod, at der bliver stillet krav til mennesker, der søger dansk indfødsret, og vi anfægter sådan set heller ikke den siddende regerings ret til at lave en aftale som grundlag for behandling af sagerne. Det har den

tidligere regering gjort, og det tror jeg altid man har gjort tilbage gennem tiderne.

Når vi har stillet forslag om at dele lovforslaget op i to elementer, er forklaringen den, at vi ønsker at tydeliggøre det helt klare holdnings-skift, der er sket i forbindelse med regeringspartierne aftale med Dansk Folkeparti. Vi må sandelig erkende, at der er sket et holdningsskift. Ud over at være et klart brud med mange års tradition i folketingsarbejdet på indfødsretsområdet, hvor der normalt er indgået brede politiske aftaler, er regeringens aftale med Dansk Folkeparti også et klart politikskifte, netop med hensyn til muligheden for dispensation fra reglen om at kunne tale det danske sprog, som jeg flere gange har været inde på.

Vi er enige i, at det er et vigtigt element i betingelserne for at blive dansk statsborger, at man skal kunne det danske sprog og har kendskab til den danske kultur, det danske samfund osv.; det er vi enige i. Men vi har samtidig, ligesom vi tidligere har haft det, et ønske om, at der skal være mulighed for at få dispensation fra kravet om at kunne det danske sprog, hvis man af helbredsmæssige eller andre årsager ikke har kunnet bestå den pågældende prøve.

For Socialdemokraterne er en ansøgning om dansk indfødsret et udtryk for et ønske om yderligere integration i det danske samfund. Vi mener, at muligheden for at søge om dansk statsborgerskab så at sige er lyset for enden af tunnelen for mange flygtninge og indvandrere.

Den tidligere aftale gav som sagt en klar dispensationsmulighed for ansøgere, der på grund af alder, helbred og lign. ikke opfyldte kravene. De kunne alligevel opnå dansk indfødsret ved forskellig dokumentation over for udvalget. Men med den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, bliver virkelighedens verden, at strubevis af ansøgere vil få afslag på dansk indfødsret, fordi de ikke har en jordisk chance for at lære dansk på grund af PTSD, altså det posttraumatiske stress-syndrom, på grund af deres flygtningestatus eller fordi de på grund af tortur eller andre ting ikke er i stand til at kunne tilegne sig det danske sprog. Også mennesker, som er døve, blinde eller alderssvækkede, eller hvad det nu kunne være, vil få afslag på dansk statsborgerskab. Det synes vi er inhumant, og det synes vi regeringen burde se at få gjort noget ved. Den aftale, man har indgået, det regelsæt, man er blevet enig med Dansk Folkeparti om, er ikke menneskeligt.

Socialdemokraterne ønsker på ingen måde at beskytte folk, der har begået kriminelle handlinger eller har en så afsindig stor gæld til det offentlige, at de ikke kan indgå en afdragsordning og afdrage den pågældende gæld. Tværtimod ønsker vi, at der skal indgås en klar afdragsordning, som er blevet overholdt, hvis man skal kunne tillade sig at søge om dansk statsborgerskab. Vi mener, der skal være klare regler på det punkt, men det skal være nogle regler, som et flertal i Folketingssalen bakker op om.

Sagen i dag er – det har vi fået demonstreret med al ønskelig tydelighed – at regeringen har indgået en aftale med et aftaleparti, som er løbet fra aftalen. Derfor ønsker vi selvfølgelig, at forslaget bliver genbehandlet i udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Der er ikke nogen tvivl om, at vi fra SF's side sætter stor pris på, at markant flere af vore udenlandske medborgere prøver at starte egen virksomhed, prøver at stå på egne ben og prøver at blive selvstændige. Men det fører også til, ligesom det gør for alle mulige andre selvstændige, at nogle af dem må lukke deres forretning og derved kommer til at skylde det offentlige penge.

Det mener vi rent faktisk ikke er et udtryk for snylteri, hvis de vel at mærke efterfølgende kommer op at stå på egne ben. Derfor kan de alligevel godt skylde penge til det offentlige, for der er en hel del andre driftige iværksættere, som kommer ud for en lignende problemstilling. Men det, at Dansk Folkeparti kalder de personer for snyltere, er jo et udtryk for, hvordan Dansk Folkeparti i øvrigt ser på det danske samfund.

Kl. 15.15

Samtidig hører vi også, at Dansk Folkeparti åbenbart mener, at for at blive dansk statsborger skal man blive ét med det danske folk og de danske værdier og så fremdeles. Det er åbenbart ifølge Dansk Folkepartis terminologi det, de selv står for, og her må man jo sige, at der trods alt er en stor del af det danske samfund, som tilsyneladende ikke er integreret ifølge Dansk Folkepartis egne normer, i og med at der er mere end 80 pct. af den danske befolkning, som ikke har stemt på Dansk Folkeparti.

Så vil jeg i øvrigt også sige, at jeg synes, integrationsministeren har et overordentlig stort problem. Der er nogle mennesker, der har betalt 1.000 kr. for at søge statsborgerskab, og de har været oppe til nogle sprooprøver under den forudsætning, at ministeriet har lovet, at det var kravene for at kunne få statsborgerskab. Det er da en slags bondefangeri, hvis de efterfølgende oplever, at de faktisk ikke kan få statsborgerskab.

Ministeriet har altså været ude og sælge en vare til 1.000 kr. og har fået folk til at gå op til nogle prøver; men derefter kan det ikke levere varen. Det er i hvert fald det, som man i alle mulige andre sammenhænge ude i det almindelige samfund ville kalde bondefangeri, og det synes jeg simpelt hen er for groft over for nogle mennesker, som bruger tid og penge på at søge statsborgerskab i tillid til, at ministeriet taler sandt. Det er simpelt hen et kæmpestort problem.

Nu er der blevet frasorteret en masse personer, fordi der ikke er flertal i Folketinget for at give dem statsborgerskab. SF har tidligere haft den holdning, at vi selvfølgelig stemte for, at de personer, der var på lovforslaget, fik statsborgerskab, og det gjorde vi for at tilkendegive, at det var nogle mennesker, vi gerne ville invitere indenfor i det danske samfund. Men hvis det her bare er en omgang bondefangeri, hvor man hiver folk op til nogle prøver, som ikke giver dem statsborgerskab, og tager penge fra dem, uden at det giver dem statsborgerskab, som ministeriet lover, vil vi ikke være med. Vi vil ikke være med i det spil, og derfor vil vi heller ikke på forhånd sige, at vi vil stemme for et sådant lovforslag.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne indledningsvis tilkendegive, at Kristeligt Folkeparti kan støtte det ændringsforslag om en opdeling af lovforslaget, som er stillet af Socialdemokratiet. Denne oplysning er foranlediget af, at Kristeligt Folkeparti ikke er betænkningberettiget.

Sådan som debatten i dag har udviklet sig, finder vi det faktisk ret absurd. Der er diskussion om, hvem der har indgået hvilke aftaler og hvorfor, og hvilke konsekvenser det måtte få med hensyn til stillingtagen til det endelige lovforslag, og derfor vil vi også revurdere den praksis, vi hidtil har haft i Kristeligt Folkeparti,

hvor vi pr. automatik har stemt for lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Når vi bliver nødt til at revurdere vores stillingtagen, skyldes det, at det efter vores opfattelse er sådan, at der faktisk ikke er et flertal for de numre, der er opført på selve lovforslaget. Dels er der nogle numre for meget ifølge regeringens aftalepartner på området, nemlig Dansk Folkeparti, dels er der en række partier, inklusive Kristeligt Folkeparti, der er af den opfattelse, at vi savner nogle yderligere numre på lovforslaget, fordi nogle af de mennesker, der har søgt om indfødsret, er blevet sorteret fra som følge af det nye cirkulære, der nu bliver administreret efter.

Derfor må jeg i lighed med andre ordførere tilkendegive, at vi vil forbeholde os vores stillingtagen. De drøftelser, som vil komme frem over mod tredjebehandlingen, vil være afgørende for, hvordan vi vil stemme, når lovforslaget kommer til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil godt bede hr. Jann Sjørnsen bekræfte, at ministeren i et svar til Indfødsretsudvalget har oplyst udvalget om, at der ikke er nogen af personerne på lovforslaget, der er sorteret fra på grund af de nye regler om sprogfærdigheder.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Når udvalgsformanden siger det, tror jeg, udvalgsformanden har ret, så jeg vil vælge at bekræfte det. Men uanset det er der jo på grund af det nye cirkulære, som er vedtaget med virkning fra 2002, foretaget en opstramning på en række områder, og det er derfor, vi i dag står i den nye situation, at vi har ændringsforslag fra både Dansk Folkeparti og fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten. Det er bevæggrundene for, at vi her ved andenbehandlingen ikke kan meddele vores endelige stillingtagen til lovforslaget.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Så vil jeg gerne spørge hr. Jann Sjørnsen, om det ikke er sådan, at det lovforslag, vi diskuterer, handler om noget over 700 personer, som har søgt dansk indfødsret. Det handler ikke om nogle regler eller nogle aftaler; det handler om, hvorvidt disse syvhundrede og nogle og tredive

personer skal have dansk indfødsret eller ej. Det er dét, lovforslaget drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Else Theill Sørensen har da fuldstændig ret i, at lovforslaget som sådan handler om noget over 700 personer, som har søgt om dansk indfødsret, og hvorvidt den skal meddeles med dette lovforslag.

Men de personer er jo ikke kommet med på lovforslaget ved de rene tilfældigheders spil. De er kommet med på baggrund af nogle regler og nogle diskussioner i Indfødsretsudvalget om, hvilke regler der skulle gælde i denne sammenhæng. Man kan selvfølgelig vælge at gøre det, som fru Else Theill Sørensen gør, men Kristeligt Folkeparti kan ikke skelne tingene fra hinanden og da slet ikke, når regeringen ikke har sit flertal på plads i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 35 stemte for, 54 imod; 11 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 14 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 7 og 9 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 15 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 15 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5, 6, 8 og 10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af integrationsloven, lov om undervisning i dansk som andet-sprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre med flere love. (Anvisning af boliger til flygtninge, kommunalt samarbejde på integrationsområdet, integrationsråd, ophævelse af revisionsbestemmelse m.v. og udvidelse af danskundervisningens udbyderkreds m.v.). Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 2/10 2002. Første behandling 10/10 2002. Betænkning 26/11 2002).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Kl. 15.25

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.